

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **T. W. S. s.r.o., IČO X**
sídlem U S. 2459/1, X P.
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Novákem
sídlem Sokolská 60, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nezákonným zásahům žalovaného spočívajících jednak v tom, že žalobce jakožto dotčenou osobu při vyřizování žádosti o informace ze dne 21. 2. 2021 nevyrozuměl o podané žádosti, neumožnil žalobci vyjádřit se k podané žádosti a nevyrozuměl jej o způsobu vyřízení žádosti a dále v tom, že žalovaný na základě žádosti o informace ze dne 21. 2. 2021 poskytl požadovanou informaci,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany před zásahy žalovaného, které měly spočívat v tom, že žalovaný:

- a. nevyrozuměl při vyřizování žádosti spolku P. P., z. s. (dále jen „s. P.“) o informace ze dne 21. 2. 2021 žalobce jakožto dotčenou osobu o podané žádosti, nepoučil jej o jeho procesních právech, neumožnil mu vyjádřit se k podané žádosti a nevyrozuměl jej o způsobu vyřízení žádosti,
 - b. na základě žádosti s. P. o informace ze dne 21. 2. 2021 poskytl požadovanou informaci spočívající v odvolání žalobce ze dne 22. 12. 2020 a doplnění tohoto odvolání ze dne 21. 1. 2021.
2. Žalobce obecně uvedl, že s. P. požádal dne 21. 2. 2021 žalovaného mj. o následující informaci týkající se „tzv. 23 nelegálních garáží firmy T. W. s. s.r.o.“: „Odvolání stavebníka T. W. vůči rozhodnutí úřadu Prostějova ze dne 9. 12. 2020“. Na základě této žádosti žalovaný poskytl žadateli odvolání žalobce ze dne 22. 12. 2020 a doplnění tohoto odvolání ze dne 21. 1. 2021. Poskytnuté informace byly dále zveřejněny jak na úřední desce žalovaného, tak je zveřejnil na svých facebookových stránkách s. P., který o žalobci, dle jeho tvrzení, šíří lži a uvádí veřejnost v omyl vyfabulovanými informacemi za účelem zdiskreditování žalobce a potažmo také správních orgánů.
 3. Jelikož se požadovaná informace dotýká práv žalobce, měl mít žalobce v procesu vyřizování uvedené žádosti o informace postavení tzv. dotčené osoby podle § 2 odst. 3 a § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Žalovaný žalobce jakožto dotčenou osobu neoslovil, nepoučil jej o jeho právech, neumožnil mu seznámit se s žádostí a vyjádřit se k ní, nevyrozuměl jej o zamýšleném způsobu vyřízení žádosti ani o následném způsobu vyřízení žádosti. Na podporu svého názoru žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50, usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 a nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 2/99. Tímto postupem žalovaný zasáhl do práva žalobce tím, že mu znemožnil hájit jeho práva při procesu vyřizování předmětné žádosti o informace.
 4. Další nezákonný zásah žalovaného spatřuje žalobce v tom, že žalovaný poskytl s. P. odvolání žalobce ze dne 22. 12. 2020 a doplnění tohoto odvolání ze dne 21. 1. 2021. Žalobce tvrdil, že doplnění odvolání ze dne 21. 1. 2021 není odvoláním, nýbrž jen vyjádřením účastníka do řízení, na což byl vyřizující odbor žalovaného výslovně upozorněn stavebním odborem žalovaného, proto tato informace ani neměla být na základě žádosti s. P. poskytnuta. S. P. totiž žádal jen o odvolání. Kdyby žalovaný žalobce oslovil jako dotčenou osobu a umožnil mu vyjádřit se k podané žádosti, zjistil by, že s. P. pravidelně podává k Magistrátu města Prostějov žádosti o informace (celkem 13), ve kterých žádá vždy o nové informace ze správního spisu vedeného správními orgány o dodatečném povolení stavby garáží. Tímto způsobem již spolek získal prakticky celý správní spis. Jeho žádost o informace je tedy ve skutečnosti žádostí o nahlédnutí do spisu, a jako taková měla být žalovaným odmítnuta. Dalším důvodem, pro který měl být předmětná žádost o informace odmítnuta, je ten, že požadovaná informace je v zásadě právní analýzou hrazenou plně z prostředků žalobce, který nedal souhlas s jejím poskytnutím, tj. jedná se o informaci vzniklou bez použití veřejných zdrojů. Proto měla být žádost odmítnuta podle § 11 odst. 2 písm. a) InfZ. Svým postupem žalovaný zasáhl do žalobcova práva na informační sebeurčení a zasáhl do jeho právní sféry tím, že informace poskytl spolku Prostor, který jejich zveřejněním poškozují práva žalobce.

5. Žalobce navrhl, aby soud označil shora specifikované zásahy za nezákonné, přikázal žalovanému odstranit z úřední desky poskytnuté informace a napříště v podobných případech oslovit žalobce jakožto dotčenou osobu a umožnit mu uplatňovat jeho procesní práva.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Podle žalovaného nesvědčí žalobci žalobní legitimace. Žalobce v zásadě tvrdí jen to, že měl být tzv. dotčenou osobu z toho důvodu, že je účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. Podle žalovaného nemohlo jeho postupem dojít k přímému zkrácení práv žalobce, tj. k nemožnosti uplatnění práv žalobce ani k podstatnému zásahu do soukromí, resp. dobré pověsti žalobce. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 7 As 314/2016-32.
7. Podle žalovaného požadovaná informace nespadá pod výlukou upravenou v § 11 odst. 2 písm. a) InfZ. Pod tu by mohla spadat např. architektonická studie zaslaná jako příloha odvolání, nikoliv samotné odvolání jakožto procesní úkon v řízení. Žalovaný zdůraznil, že není zřejmé, jak konkrétně poskytnutí procesního úkonu (odvolání) zasáhlo do práva žalobce. Podle žalovaného nedošlo k žádnému pochybení ani tím, že bylo podání ze dne 21. 1. 2021 nazvané „Doplnění odvolání“ poskytnuto s. P. Uvedené podání sice stavební úřad procesně vyhodnotil jako vyjádření účastníka, nicméně žalobce v něm výslovně uvádí, že doplňuje své odvolání. Proto jej žalovaný vyhodnotil pro účely vyřízení žádosti o informace jako doplnění odvolání a poskytl jej žadateli, který žádal o poskytnutí odvolání proti rozhodnutí.
8. Žalobce ve své replice uvedl, že s. P. žádal tolik o odvolání. Pokud žalovaný poskytl i jeho doplnění, resp. vyjádření účastníka do řízení, postupoval svévolně. Ve zbytku podání žalobce zopakoval svou žalobní argumentaci.
9. Z předloženého spisového materiálu soud pro účely svého rozhodnutí zjistil, že s. P. podal u žalovaného dne 21. 2. 2021 žádost o poskytnutí informací, ve které požádal mj. o „Odvolání stavebníka T. W. vůči rozhodnutí úřadu Prostějova ze dne 9. 12. 2020“. Na základě tohoto požadavku žalovaný poskytl žadateli odvolání ze dne 22. 12. 2020 a podání nazvané „Doplnění odvolání“ ze dne 21. 1. 2021. Tyto informace následně žalovaný zveřejnil na své úřední desce. Předmětné procesní úkony byly učiněny v rámci řízení o dodatečném povolení stavby garáží, ve kterém žalobce vystupuje jako stavebník.
10. Krajský soud přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni rozhodnutí soudu podle § 87 odst. 1 část věty před středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 s. ř. s.
11. Podle § 82 s. ř. s. *„každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“*.
12. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek

splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65; č. 603/2005 Sb. NSS).

13. Z ustanovení § 20 odst. 4 InfZ vyplývá, že při vyřizování žádosti o informace se aplikují základní zásady činnosti správních orgánů upravené ve správním řádu.
14. Podle § 2 odst. 3 správního řádu platí, že „*správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu*“. Podle § 4 odst. 2 až 4 správního řádu platí, že „*správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*“.
15. Úvodem krajský soud předesílá, že k poskytnutí informací dochází úkonem podle části IV. správního řádu. Úkon, kterým správní orgán poskytne pořadovou informaci podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ tedy není rozhodnutím ve smyslu § 67 a násl. správního řádu ani ve smyslu § 65 s. ř. s. Tento úkon však může být zásahem ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. (srov. např. žalobcem zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).
16. Základní kámen žalobcovy argumentace v případě obou zásahů žalovaného představuje tvrzení, že žalobce měl být v procesu vyřizování žádosti o informace ze dne 21. 2. 2021 tzv. dotčenou osobou, neboť se požadovaná informace dotýká jeho práv. S touto základní argumentací žalobce, od které se odvíjí další tvrzení žalobce, krajský soud nesouhlasí.
17. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v žalobcem zmíněném usnesení ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 uvedl, že „...*Ostatní osoby které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož „[s]právní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*“. Z uvedeného ustanovení vyplývá především povinnost povinného subjektu informovat bez zbytečného prodlení tyto osoby, že hodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a právo potenciálně dotčených osob se k tomu vyjádřit. Je pak na povinném subjektu, aby případné vyjádření takových osob reflektoval a vyvodil z něho eventuálně důsledky pro svůj další postup. [...]Poskytne-li informaci, kterou mu zákon poskytnout neumožňuje, a zároveň takovéto poskytnutí bude představovat zásah do práv konkrétní osoby (viz zejm. poskytnutí informací v rozporu s § 8a, v rozsahu vybočujícím z rámce § 8b či v rozporu s § 9 nebo § 10 zákona o svobodném přístupu k informacím), může se dotčená osoba bránit zásahovou žalobou...“ (pozn.: podtržení provedl pro zdůraznění krajský soud).
18. V rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014-50 Nejvyšší správní soud uvedl, že „*lze tak shrnout, že při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím mají osoby, jež by mohly být poskytnutím informace dotčeny, práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů (zejm. z § 4 správního řádu). Povinný subjekt jim v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů musí v řízení o žádosti umožnit hájit jejich práva. Při každém poskytování informací by měl nejprve ověřit, zda neexistují osoby, jež by mohly být poskytnutím informace dotčeny na svých právech. Půjde především o případy, kdy žadatel bude požadovat informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické*

osoby a jejich osobních údajů (§ 8a, § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím), resp. informace, jež by mohly mít povahu obchodního tajemství (§ 9 zákona), jako v nyní projednávaném případě“ (pozn.: potvrzení provedl pro zdůraznění krajský soud).

19. Z citované judikatury je zjevné, že postavení tzv. dotčených osob v procesu vyřizování žádosti o informace náleží osobám, ve vztahu ke kterým požadovaná informace zásadním způsobem zasahuje do jejich práv. Toto postavení svědčí zejména osobám, jejichž osobní údaje jsou součástí požadované informace, v případě informace o platu takové osoby, o obchodním tajemství, o majetkových poměrech apod. Naproti tomu postavení dotčených osob nebylo soudy přiznáno osobám, které dostaly od povinného subjektu smluvní pokutu v rámci jejich obchodního vztahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 7 As 314/2016-32).
20. V nyní projednávané věci bylo předmětem žádosti o informace odvolání žalobce, který je právnickou osobou, a který tímto odvoláním brojil v dodatečném stavebním řízení proti zamítavému rozhodnutí Magistrátu města Prostějov. Požadovaná informace se nepochybně týká žalobce v tom smyslu, že se jedná o jeho podání učiněné v tomto správním řízení. Nicméně žalobce ani u jednoho z žalovaných zásahů neuvedl žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že požadovaná informace zasahuje do práv žalobce takovým způsobem a v takové intenzitě, která by byla srovnatelná s poskytnutím informací o platu fyzické osoby či s poskytnutím obchodního tajemství apod. (např. že by požadovaná informace zásadním způsobem zasahovala do dobré pověsti žalobce). Taková skutečnost nevyplývá ani přímo z poskytnutého odvolání a jeho doplnění (obsahem jsou standardní námítky vůči zamítavému rozhodnutí správního orgánu a jeho podkladovým aktům). Krajský soud proto dospěl ve shodě s žalovaným k závěru, že žalobce nebyl dotčenou osobou při vyřizování žádosti o informace ze dne 21. 2. 2021, neboť požadovaná informace žádným způsobem nezasahuje do jeho práv. Žalovaný proto nepochybil, když jej neoslovil jako dotčenou osobu, nepoučil jej o jeho právech, neumožnil mu vyjádřit se k podané žádosti a nevyrozuměl jej o způsobu, jakým byla žádost vyřízena.
21. Ze shora citovaného usnesení rozšířeného senátu vyplývá, že se osoba může domáhat ochrany před nezákonným zásahem povinného subjektu v případě poskytnutí informací, u kterých to zákon zakazuje, pouze v případě, že se požadovaná informace dotýká práv této osoby, tj. za situace, kdy taková osoba měla mít postavení tzv. dotčené osoby. Tato úvaha plně odpovídá účelu správního soudnictví, kterým je podle § 2 s. ř. s. ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoliv kontrola objektivní zákonnosti při činnosti správních orgánů. Jak již krajský soud vysvětlil výše, požadovaná informace nezasahuje do práv žalobce ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu a žalobci tudíž toto postavení nesvědčilo. Proto je bezpředmětné, aby se krajský soud zabýval tím, zda měl žalovaný požadovanou informaci poskytnout, či nikoliv. Pro úplnost krajský soud uvádí, že dotčení požadovanou informací je nutné vnímat objektivně z hlediska charakteru požadované informace. V tomto případě sama požadovaná informace do práv žalobce nezasahuje. Skutečnost, že podle tvrzení žalobce spolek Prostor využívá poskytnuté informace k poškození práv žalobce, je soukromoprávní záležitostí mezi žalobcem a tímto spolkem.
22. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady

nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 10. září 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu